

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

at disse Uddelinger skal foregaa efter matematiske Beregninger paa Grundlag af Importen i 1934, men at det de enkelte Firmaer tilkommende Beløb maa fastsættes under rimelig Hensyntagen til hidtidig Importret saavel som til stedfunden naturlig Udvikling paa dette Punkt; i saa Fald tror jeg ikke, der behøver at blive nogen stor Uoverensstemmelse mellem den Praksis, der bør følges, og de Synspunkter, som er blevet fremført fra Erhvervenes Side angaaende de Vanskeligheder, som en alene paa 1934 beregnet Udregning vilde kunne medføre for visse Brancher. Erhvervenes direkte Deltagelse i Udarbejdelsen af Planerne til de periodiske Bevillingers Tildeling vil formentlig kunne bidrage væsentlig til, at en tilfredsstillende Ordning i Praksis kan naas. I denne Forbindelse gør jeg opmærksom paa, hvad der formentlig maa anses som en Selvfølge, saaledes at der ikke er Anledning til direkte at udtale dette i Lovforslaget, at den pr. 1. Januar 1936 stedfindende Uddeling, som maa forberedes allerede i Aar, hovedsagelig maa ske paa Grundlag af de nu gældende Regler. Dette medfører ogsaa den Fordel, at der bliver bedre Tid til Drøftelser mellem Erhvervene og Valutakontoret angaaende den ændrede Fremgangsmaade, der vil være at følge ved Bevillingernes Tildeling pr. 1. Maj 1936.

Over for de Udtalelser, der i Betænkningen og her i Salen nu er fremsat fra Venstres og Det konservative Folkepartis Side, maa jeg desværre beklage, at de to Partier har indtaget en saa afvisende Holdning. Det vilde have været af betydelig Vigtighed og formentlig have kunnet bidrage til Opnaelse af bedre Resultater, dersom Valutaloven ved sin Gennemførelse her paa Rigsdagen ligesom under Lovens Udførelse i Livet havde kunnet hvile paa den bredere Basis, som et Samarbejde mellem Partierne og en Forening af de repræsenterede Interesser vilde give. Ud fra denne Opfattelse beklager jeg ogsaa meget Det konservative Folkepartis Forslag om Ophævelse af Valutaudvalget, ikke fordi Regeringen ønsker at dække sig bag Rigsdagens Valutaudvalg eller skyde noget Ansvar over paa dette Udvalg, men fordi det efter mit Skøn er rigtigt og heldigt, at Befolkningens Repræsentanter gennem det paagældende Udvalg har Lejlighed til vedblivende at følge med i de skiftende Situationer, der kan opstaa, til Stadighed have nøje Føling med Valutalovens Administration og har Lejlighed til at fremføre de eventuelt afvigende Opfattelser, der kan gøre sig gæl-

dende i saa Henseende. Men Ansvaret for de Afgørelser, der træffes i Henhold til Loven, maa selvfølgelig hvile paa Regeringen. Med Hensyn til de i Betænkningen indeholdte af Venstre og Det konservative Folkeparti stillede Forslag til andre Valutaordninger end den i Regeringens Lovforslag indeholdte skal jeg udtale, at Regeringen maa anse det for ganske udelukket at acceptere de paagældende Forslag. I Overensstemmelse med den hidtidige Linie i Valutalovgivning maa jeg lægge afgørende Vægt paa, at Valutaloven faar et saadant Indhold, at der bliver Mulighed for at forfølge de tre Hovedformaal, Loven tager Sigte paa: Opretholdelse i videst mulig Udstrækning af Beskæftigelsen her i Landet, af vor Eksport og af et stabilt Pengevæsen.

Over for Venstres Forslag ønsker jeg her at fremhæve, at Valutalovens tre Formaal efter min Mening ikke kan skilles ud fra hinanden. Man kan ikke ofre Beskæftigelseshensynet og alene ensidigt tilstræbe en Forøgelse af Eksporten paa den hjemlige Beskæftigelses Bekostning. Den hjemlige Produktion, der erstatter en ellers nødvendig Indførsel, kan i Virkeligheden være lige saa nødvendig og af lige saa stor valutamæssig Betydning som Eksporten. Den erstatter udenlandsk Import og sparer derved Valuta, og den sparer mere Valuta end det, der eventuelt medgaar til Indførsel af Raastoffer, idet Raastoffer sædvanlig er væsentlig billigere end de færdige Varer, der fremstilles af dem.

Paa den anden Side kan man selvfølgelig heller ikke ensidigt stræbe efter en Forøgelse af den hjemlige Produktion paa Eksportens Bekostning, idet fremmed Valuta jo i betydeligt Omfang er nødvendig for at betale de for alle Erhverv nødvendige Raastoffer, som ikke forefindes her i Landet.

Det foreliggende Lovforslag tilsigter da en for Samfundet heldig og rimelig Afvejelse af Eksportinteresser og Beskæftigelseshensyn. En saadan Afvejelse er nødvendig, og efter mit Skøn er det ogsaa muligt at foretage en Afvejelse paa en saadan Maade, at de to Parter ikke med Rette kan klage. I Forbindelse hermed staar i Virkeligheden Lovens tredie Hovedformaal, Opretholdelsen af et stabilt Pengevæsen her i Landet. Ogsaa dette Formaal er et organisk Led i hele Ordningen. En Ødelæggelse af Pengevæsenet med svingende Kroneværdi vilde have de uheldigste Virkninger baade indadtil og udadtil. Af Hensyn til Beskæftigelsen og Eksporten maa man derfor lægge Vægt paa, at de valutamæssige